

Det går bedre end vi tror

Aktuel kommentar, november 2015 af **Katinka Maya Vår**.

De fleste mennesker er bekymrede for fremtiden her på Jorden. I Danmark mener over halvdelen i en ny undersøgelse, at situationen i verden er blevet værre over de sidste 20 år. Det er skræmmende! Ikke fordi de har ret, men fordi en af verdens højest uddannede og mest velinformerede befolkninger tager fuldstændig fejl. Virkeligheden er det modsatte. Faktisk er udviklingen i de senere år vendt på rigtig mange områder: Sult og fattigdom er halveret, udledningen af drivhusgasser er ved at stagnere trods økonomisk vækst, den globale bevidsthed omkring forurening vokser, børnedødeligheden er halveret, antallet af børnefødsler er hastigt på vej ned, også i de dele af verden, der oplever en befolkningsekspllosion, flere og flere børn kommer i skole, og andelen af jordens befolkning, der udsættes for krig, terror og vold, er faldende. Men det er sjældent det, vi hører i medierne, eller det, som vi taler med hinanden om.

Det negative fokus

Desværre er der en stærk tendens i den menneskelige personlighed til at fokusere på det negative. Og der er stadig masser af negative ting, som vi kan lade os fylde med bekymring over, hvis vi vil, og som derfor kan skygge for det lys, som bliver stærkere og stærkere her på Jorden. Denne tendens til at fæstne vores blikke på det mørkeste er måske en af de vigtigste ting at slippe på vores vej mod at udvikle større sjælsbevidsthed! Og måske en af de sværeste ...

Vi husker langt bedre de dårlige ting, som vi hører om, end vi husker de positive ting. Tilsvarende, når man fortæller noget til andre, er der også en overvægt af emner, som bekymrer eller irriterer os. – Eller vi taler om de sidste dramatiske historier fra medierne eller fra vores eget eller andres liv. Af samme årsag beretter medierne også om langt flere historier, der forarger os, skræmmer os, bekymrer os, eller som vi væmmes ved. Det er det, som skaber flest seere og læsere: Når astrallegemet bringes i svingninger på en ubalanceret måde. Det genererer en masse energi, som nærer det kollektive mørke. Der er stærke kræfter her på Jorden, som ønsker at holde menneskeheden fast i de laveste dele af astralplanet. Der er væsner, som næres af vores negative følelser, og der er også en del af os selv, vores skygge, som næres af dem. Derfor er det så svært at lave om på.

Angst smitter

Særligt angst er en kæmpe bidragsyder til de negative kræfter. Intet binder og låser os fast som angst i alle dens afskygninger. At slippe og forvandle angsten er uden tvivl en af de største udfordringer for os, der er inkarneret på Jorden. Angst i forskellige former gennemsyrrer vores hverdag på en planet, hvor livet grundlæggende er usikkert: Vores store behov for følelsesmæssig, materiel og økonomisk tryghed på den ene side, og angsten for at miste vores personlige frihed på den anden side. Vores tendens til stress hænger også sammen med en angst for ikke at slå til og ikke nå vores mål. Hverdagens små bekymringer bunder også i angst for, hvad der kan ske.

De af os, der betragter os selv som spirituelle, vi har et særligt ansvar for at forvandle angsten på Jorden. For det første ved selv at ophøre med at bidrage til at forstærke angsten i os selv og i andre, og for det andet ved at fokusere mere på alle de ting i vores liv og i verden, der giver grund til optimisme – og ikke mindst: sprede bevidstheden om det! Dette skal gøres i en balance, så vi heller ikke bliver naive eller lukker øjnene for de negative ting, som vi bør tage hånd om.

Vi må også være opmærksomme på, at der kan være perioder i et menneskes liv, hvor vi bearbejder og forvandler gammel angst, og hvor den selvfølgelig kommer op til overfladen. I nogle tilfælde også for at hjælpe os med at få sider af vores ego, som vi ikke har brug for længere, til at smuldre. Uanset årsagen, så har vi her den udfordring, at vi må rumme den i den tid, det tager, og søge hjælp, hvis det bliver for voldsomt. Forhåbentligt kan den følgende gennemgang af alle de store, positive forandringer, der sker nu, være med til at mindske det generelle niveau af angst.

FN's udviklingsmål

Fra år 2000 til år 2015 havde verdens lande 8 udviklingsmål, og alle mål blev helt eller delvist nået:

1) Halvere fattigdom og sult: Halvering af fattigdom blev nået før tid, og en halvering af sult blev næsten nået. Andelen af mennesker, der ikke har adgang til rent drikkevand, er halveret, og levevilkår (bolig og sanitet) for 200 mio. beboere i verdens slumkvarterer er forbedret. 90% af befolkningen i udviklingslandene har nu en mobiltelefon, og andelen med adgang til internet er også i stigning.

2) Alle børn skal i skole: Ni ud af ti børn i udviklingslandene kommer nu i skole.

3) Øget ligestilling: Både i uddannelser, på arbejdspladser og i parlamenter verden over er andelen af kvinder i stigning.

4) Mindske børnedødeligheden med 2/3: Børnedødeligheden er halveret.

5) Mindske mødredødeligheden med 3/4: Dødeligheden er halveret.

6) Bekæmpe HIV/AIDS og malaria: Begge dele er faldet markant.

7) Sikre udviklingen af et bæredygtigt miljø: Især verdens skove er stadig under stærkt pres, men trods alt er andelen af landjord, der er fredet, nu oppe på 15%, og andelen af havområder er oppe på 10%. Kuldiioxid-udledningen er steget markant, men er for første gang i 2014 stagneret trods global økonomisk vækst. Dette emne vil blive taget op i en anden artikel.

8) Øge samarbejdet om bistand, handel og gældseftergivelse: Der er stadig kun meget få af de rige lande i verden, der yder de 0,7% af deres BNP i bistand, som det er aftalt. Til gengæld får udviklingslandene stadig større adgang til at sælge deres varer i de rige lande, og flere lande bliver eftergivet deres gæld.

På Verdensbedsteheder.dk kan man abonnere på deres nyhedsbrev nede i bunden, hvis man har brug for at bevare sin optimisme gennem et regelmæssigt input fra *virkelighedens* verden i de fattigste lande.

Og udviklingen fortsætter: Alle verdens lande har netop vedtaget 17 nye mål frem til 2030. Disse mål er langt mere ambitiøse end de gamle, og den helt store forskel er, at de ikke kun er møntet på de fattigste lande. Fx skal de rige lande nu også arbejde for at forbedre levevilkårene for den fattigste del af deres egen befolkning, selv om disse mennesker er langt bedre stillet, end de fattige i udviklingslandene. Tilsvarende er vi også nu forpligtet til at arbejde på at forbedre vores sundhed, uddannelse, ligestilling, miljø osv.

Vi lever i en historisk fredelig verden

Der har aldrig været så meget fred og frihed i verden som nu! Men når man lytter til medierne, får man ofte en opfattelse af, at der bliver mere og mere utrygt i verden. Der har aldrig været så store dele af verden, hvor menneskene kan leve i en relativt høj grad af tryghed på alle niveauer: færre undertrykkende regimer, mindre vold i gaderne i store dele af verden og mindre vold i hjemmene. Og det går fremad mod større retfærdighed, velstand, frihed og fred mange steder i verden. Det kan være svært at se, når man kun ser på et øjebliksbillede, især når vi fokuserer på, hvor langt der stadig er igen, frem for hvor langt verden trods alt er kommet! Men lad os prøve at se det i et lidt større perspektiv: Jeg er født i 1970-erne, og det er egentlig ikke så længe siden ... men den verden, som min generation blev født ind i, er i høj grad anderledes, end den verden, vi ser omkring os nu. Der er ikke sket så meget i Danmark, men resten af verden har forandret sig meget!

Amerika: I Nordamerika er et af de største beviser for en forandret bevidsthed, at USA nu har sin første sorte præsident. Fuldstændig utænkeligt for 40 år siden! Og i et land, der tidligere har været meget fordømmende over for minoriteter i det hele taget, ser vi også en øget accept af homoseksuelle. Desværre har politivold, i en grad som vi ikke kan forestille os i vores del af verden, længe været accepteret i det skjulte. Men nu er der ved at ske et skred, og sag efter sag får så meget medieopmærksomhed, at det fylder meget selv i Europa. Et vigtigt skridt på vejen mod nye tider! I Mellemerika og Sydamerika bliver folket nu i højere grad hørt, når de kræver, at korrupte præsidenter stilles til ansvar. – En del af verden, hvor undertrykkende og voldelige militærdiktaturer indtil for nylig snarere var reglen end undtagelsen. Fx i Guatemala er præsidenten, en tidligere general, netop blevet både afsat og arresteret efter protester fra befolkningen, og FN er med folkets og den nye præsidents opbakning ved at kulegrave mange års korruption i landet. – Selv om problemerne langt fra er løst, så er det en næsten surrealistisk forandring! Og i Columbia, hvor en borgerkrig, der er mange år ældre end mig, placerer landet ubehageligt højt på statistikken over verdens længste væbnede konflikter, er en fredsaftale ved at være på plads. Et fastfrosset forhold mellem USA og Cuba er ved at tømme op, og den nye præsident i Cuba er ved at løsne grebet om befolkningen. Også utænkeligt for få år og siden! Levestandarden er steget betydeligt, særligt i Brasilien, der er sydamerikansk største land. Betyder det, at fattigdom, vold og undertrykkelse er en saga blot på de to amerikanske kontinenter? Nej, overhovedet ikke! Men folk har det langt bedre nu end for 40 år siden – og forandringens vinde blæser uden tvivl i den rigtige retning!

Europa: I begyndelsen af 70'erne var der flere undertrykkende regimer end frie demokratier: Alt øst for Middeltyskland var bag Jerntæppet, og hele Sydeuropa, bortset fra Italien, var underlagt militære diktaturer. Det er der ikke mange, der tænker på, når vi klager over, hvor skidt det står til i Europa. – I dag har vi kun et enkelt diktatur tilbage! Og selv Lukasjenko, som ifølge politiske kommentatorer ville have en reel chance for at vinde, hvis der var frie valg i Hviderusland, er et rent lam. Han kommer end ikke i nærheden af fx Ceausescus stalinistiske rædselsregime i Rumænien eller Francos fascisme i Spanien. Vi må også huske, at den konstante angst for atomkrig, som vi alle er vokset op med under den kolde krig, nu er reduceret betydeligt. I det hele taget lever europæerne mere trygt og frit og har større velstand, sundhed, uddannelse, ligestilling mv. end nogensinde før – overalt!

Asien: Her er der om noget sted i verden sket enorme fremskridt. Fx bor langt størstedelen af Asiens befolkning i Indien og Kina, som ikke længere defineres som fattige lande. Der bor stadig mange fattige mennesker, men alene i Kina er 300 mio. mennesker blevet løftet ud af ekstrem fattigdom de sidste 15 år. Den kinesiske kommunisme er nu også langt mindre undertrykkende overfor befolkningen, end den var for bare en generation siden. Og ser man på to af Asiens mest undertrykkende regimer, er der sket store fremskridt siden 70'erne: 1,7 mio. mistede

livet under De Røde Khmerer, og Cambodja har været præget af væbnede konflikter og undertrykkelse i mange år efter deres fald. Men selv om landet stadig har mange udfordringer, så er den ekstreme fattigdom halveret de sidste ti år, og det politiske system er blevet mere åbent. Også Burmas fremtid er blevet mere lys, bl.a. fordi regeringen efter oversvømmelseskatastrofen i 2008 af nød valgte at åbne op overfor omverdenen. Politiske fanger frigives, og det politiske system er nu godt på vej til at blive mere demokratisk end nogensinde før i landets historie.

Afrika: I mange år har det set sort ud for Afrika, men de færreste ved, at siden årtusind-skiftet, er der sket en rivende udvikling! Den økonomiske vækst ligger langt over USA og Europa, korruptionen er for nedadgående, og Dansk Industri opfordrer nu ligefrem danske virksomheder til at skynde sig at etablere sig i Afrika for at være med på de nye markeder. Halvdelen af de afrikanske lande regnes nu for mellemindkomst-lande, og i de fleste lande kommer stort set alle børn nu i skole. Mens min generation voksede op, var der typisk to succesfulde militærkup på kontinentet om året. Siden år 2000 kun været fem – i alt! Og lad os ikke glemme, at apartheid-regimet også er væk. Der er dog stadig store udfordringer med befolkningsekspllosionen, miljøet, fattigdom og ustabilitet særligt i områderne lige syd for Sahara. I de kommende år vil vi se især mange unge, afrikanske mænd, der vil prøve lykken i Europa. Afrikas særlige muligheder og udfordringer vil blive behandlet mere dybtgående i en senere artikel.

Mellemøsten og den arabiske verden: Krigene i Irak og Afghanistan og politisk ustabilitet efter det arabiske forår har givet denne region mange udfordringer. Det er lige nu et af de områder, der har det sværest. Det foregår lige i Europas baghave og påvirker derfor os i høj grad. Det arabiske forår, hvor befolkningerne gennem fredelige midler afsatte stærkt undertrykkende militærregimer i mange lande, er et vigtigt led i disse befolkningers vej mod en højere civilisation. Men det er desværre forventeligt, at denne vej ikke er en lige linje. Der er mange modsatrettede kræfter på spil. Det er en ekstremt udfordrende proces for alle lande. Gamle magtstrukturer forsøger at genvinde magten, som vi ser det i Ægypten. Og når et undertrykkende regime forsvinder, vil nye magtbegærlige grupperinger udnytte tomrummet. Når modkræfterne stoppes i ét system, fx Saddams regime, vil mørket forsøge at finde nye strukturer at arbejde igennem, som vi især ser med Islamisk Stat i Irak og Syrien. Som det ser ud lige nu, er det kun Tunesien, som er en rimelig succes efter det arabiske forår. Men det er vigtigt, at vi ikke fortvivler. Nok er modkræfterne mange, men den proces mod større frihed, der er begyndt at blomstre op nedefra, kan ikke stoppes. Der står et stort lys og en stor kraft bag befolkningernes dybe ønske om et andet samfund. Vi må huske, at i menneskehedens udvikling på fjerde stråle: harmoni gennem konflikt – her er endemålet harmoni. Også selv om processen derhen er konfliktfyldt. Vi må acceptere, at disse samfund skal gå gennem deres kampe og læreprocesser, og vi må gøre alt, hvad vi kan, for at støtte dem mest muligt. Forhåbentlig vil de store flygtningestrømme fra Mellemøsten, som ikke ser ud til at stoppe foreløbigt, motivere Europas regeringer til at gøre mere!

Universitet Jordan

En del mennesker i det spirituelle miljø forventer, at der ville komme en pludselig omvæltning, som for altid vil ændre livet på Jordan. Nogle forventer, at det vil ske fra det ene minut til det andet, og andre mener, at det vil ske i løbet af et par år. Måske en omfattende katastrofe som en 3. verdenskrig, en ny syndflod eller et økonomisk kollaps, måske et mirakel som et radikalt bevidsthedsskifte eller et hop til 5. dimension. Jeg kan selvfølgelig ikke med sikkerhed spå om fremtiden, men jeg ser ikke et pludseligt og dramatisk skifte som særligt sandsynligt, når man ser på de mange elementer i menneskehedens udvikling indtil videre. – Og det ville slet ikke være gavnligt, når man ser på, hvad der sker på Jordan nu, og på hvor meget der er at vinde,

hvis et skifte sker mere gradvist og ikke fra den ene dag til den anden. Og det selv om mange af os længes brændende efter en hurtig udfrielse fra lidelse og en altomfattende forvandling af mørket.

Jorden er et fantastisk sted! Selv hvis vi ser bort fra den enorme mangfoldighed af dyr og planter, som i sig selv ifølge teosofien gør denne planet til noget helt unikt i forhold til andre planeter med fysiske liv, så giver den menneskelige udviklingslinje nogle usædvanlige muligheder for os, der inkarnerer gennem den. En del af os har mere eller mindre klare erindringer fra andre eksistenser i lysuniverser, i deva-verdener, på æteriske planeter, på fysiske planeter osv. Men vi har ingen eller meget få erindringer fra planeter som Jorden: Den enorme mangfoldighed af mennesketyper, bevidsthedsniveauer, samfundsformer, religioner og kulturer. Dertil kommer, at vores er en verden af ekstremer: Vi bor på en planet, der rummer den yderste ondskab og det største lys – på samme tid! Vi har en Hitler og en Stalin – en Ghandi og en Mandela. Og så har vi alt derimellem. Menneskeheden rummer *alle* farver og *alle* nuancer i *alle* kombinationer, i *alle* niveauer og i *alle* ekstremer!

De astrale kræfter er store på denne planet: Vi oplever enorme lidelser og enorme glæder. Intensiteten af dyb sorg og af stormende forelskelse er umulig at forstå for dem, som ikke har levet her og erfaret det på egen krop. Vi har det grimme og det smukke. Vi kan leve millioner af år i fredfyldte lysverdener opfyldt af en mild og varm kærlighed, men vi udvikler først den dybe, blødende, brændende, kraftfulde og medfølelse Kristuskærlighed, når vi inkarnerer på en planet som denne og går igennem menneskeevolutionen med alle dens facetter. Heldigvis tager det ikke millioner af år, som udvikling gør i de mere lette bevidsthedsplaner, men kun tusinder af år. Livoplevelsen her er så intens, at mange efter en enkelt inkarnation på en 30-40 år ofte har valgt at holde ferie på flere hundrede år på de indre planer. Mens vi er her på Jorden, går vi på et af universets hårdeste skoler!

Vi har måske erindringer fra tidligere eksistenser i lysverdener, hvor vi havde en højere bevidsthed end nu. Men på Jorden udvikles en grad af bevidsthed som få andre steder: Her når vores bevidsthed usædvanlige dybder, og vi udvikler også en langt større bredde i denne mangfoldige verden. Når vi en dag er færdige med hver vores inkarnationscyklus her, vil denne dybde og bredde betyde, at vi også når op på endnu højere bevidsthedsplaner end før. Vi vil have så mange selvoplevede og dybtføjte træninger og erfaringer med os, at med et eksamensbevis fra "Universitet Jorden" i hånden, så kan vi få job et hvilket som helst sted i universet!

De sidste mange hundrede år er bevidsthedsudviklingen accelereret, og vi tilbringer kortere og kortere tid på de indre planer mellem inkarnationerne. Rigtig mange mennesker er i færd med at udvikle næste hjerteblad og næste blad i den egoiske lotus, og flere og flere tager især første indvielse. Hvis de højere magter i morgen knipsede med fingrene, opløste den fysiske dimension og bragte os alle ind i en lysverden, så ville den træning, som vi hver især er i gang med, stoppe brat.

Hvis vi skal tro på den teosofiske litteratur og på den hastigt voksende bevidsthedsudvikling, som vi ser nu, så er Jorden godt på vej til at blive en hellig planet. Og nogle sjæle vil på et tidspunkt blive overført til andre planeter, fordi mulighederne på Jorden ikke længere vil passe til de former for træning, som deres sjæle ønsker at gå igennem. Men det er en fordel, hvis forvandlingen ikke sker hurtigere, end at vi kan nå at få udviklet så mange som muligt af de kvaliteter, som vi er her for at opnå. – Vi skulle jo gerne kunne nå at følge med ... Og så hurtigt, som udviklingen går nu, så har vi vist rigeligt travlt allerede :)

Del gerne denne artikel med andre. Hvis du vil læse de næste aktuelle kommentarer, der i et samfundsmæssigt/historisk/åndeligt perspektiv belyser forskellige emner i verden, så kan du få dem tilsendt ved at tilmelde dig "aktuelle kommentarer" på dengyldnecirkel.dk. Her kan også tidligere artikler læses. De næste emner vil bl.a. omfatte Afrika, Europa og Klima.